

Mødet den 7. Februar 1935.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Alb. Olsen og Anna Petersen.

1. (J. Nr. 779—1934). Licitation over Anlæg af Jyl-landsallé mellem Ørumsgade og Ellemarksvej.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Da der i det billigste Tilbud fra Daniel Thomsen foreligger en Del Misforstaaelser, dels med Afgravning og Bortkørsel af 469 m³ Jord til Stadion Øst for Opvisningsbanen, dels med Priserne for Sætning af Brønde med Ledninger, mener Udvalget ikke at kunne antage dette Tilbud, hvorfor man indstiller det næstbilligste Tilbud fra Johs. M. Petersen til Beløb 7480,25 Kr. til Byraadets Approbation«.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 214—1934). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Erhvervelse af Ejendommen Mejlgade 17.

Borgmesteren oplyste, at det var Ejendommen paa Hjørnet af Graven. Den tilhørte et Dødsbo, som var idømt en Skattebøde paa 9000 Kr., og der var en hel Del Arvinger, som var interesseret i at faa Boet ordnet hurtigst ved at tilbyde Kommunen Ejendommen. Den laa

meget uheldigt for Færdselen og burde nedrives, men en af Lejerne skulde have 1000 Kr. for at flytte inden 1937, og man kunde jo lade Huset staa til den Tid. Ejendomsskylden var 30000 Kr., men Arvingerne var gaaet ind paa at sælge Huset for 24000 Kr.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 767—1934). Tilbud fra Jyllandsposten paa en Annonceside i et Særnummer i Anledning af Lillebæltsbroens Aabning.

Borgmesteren meddelte, at man havde faaet et Tilbud fra Berlingske Tidende, som i Forbindelse med Statsbanerne vilde udsende et Særnummer i 100000 Eksemplarer foruden 50000 til Udlandet. En Side skulde koste 1500 Kr., medens Jyllandsposten tilbød den for 750 Kr. Hvis man tegnede en Side i et københavnsk Blad, vilde man faa samme Anmodning fra andre derovre, medens Jyllandsposten vel var det eneste Blad for hele Jylland, saa man bedst kunde begrænse sig til dette. Der var i Budgetudvalget et stort Flertal for at modtage Jyllandspostens Tilbud, og Taleren vilde anbefale dette.

Vald. Kloster spurgte, om der vilde blive Tale om andre Blade.

Borgmesteren svarede, at Udvalget var enig om at begrænse det til Jyllandsposten.

Det vedtoges at modtage Tilbudet fra Jyllandsposten.

4. (J. Nr. 29¹⁷—1934). Ansøgning fra Arbejdsmand under Brolægningsvæsenet S. P. Nielsen om Afsked med Pension.

Vald. Pedersen fandt det mærkeligt, at Manden ikke nøjedes med 430 Kr. i Stedet for 900 Kr., og saa fik fuld Aldersrente, hvoraf Kom-

munen fik en Del refunderet; det vilde være en Fordel for begge Parter.

C h r. N i e l s e n svarede, at Manden havde juridisk Krav paa sin Pension, og det var ulovligt at opgive denne og saa kræve Aldersrente.

U n m a c k L a r s e n syntes, at Vald. Pedersen skulde holde sig til sit specielle Emne og ikke komme ind paa de sociale Forhold, selv om det kunde være fristende for ham. Iøvrigt var han hjertelig velkommen til nærmere Belæring paa dette Omraade, hvis han ønskede det, men ellers vilde Taleren henstille til ham, at Socialudvalget for Lov til at beholde det lille Omraade for sig selv.

V a l d. P e d e r s e n agtede ikke at trænge sig ind paa andres Omraade, men havde forøvrigt en Del Aars Erfaring baade i Forsikrings- og sociale Forhold, selv om der nu var indført nye Skikke her. Hvis man Offenlig præciserer, at Manden har Ret til 900 Kr. i Pension, kunde det selvfølgelig ikke omgaaes, men der kunde nok findes en noget anden Form.

H o l g e r E r i k s e n var klar over, at man ikke kunde omgaa Loven, men paa den anden Side var den af Vald. Pedersen nævnte Form en Fordel for Kommunen, og maaske var der Grund til, naar man skulde forhandle med Fællesrepræsentationsn, og faa en Ændring i den Retning, som begge Parter vilde tjene ved.

A n d r. B i t s c h kunde ikke tænke sig, at nogen vilde foretrække Aldersrente for Pension, hvis de selv skulde afgøre det.

C h r. N i e l s e n bemærkede, at hvis en Mand havde Pension fra de private Erhverv, vilde man man næppe gøre noget saadant, og det var ulovligt at gøre det; Resultatet vilde blive, at Kom-

munen kom til at betale Aldersrenten uden at faa nogen Refusion.

B o r g m e s t e r e n anlog, at man var enige om at bevilge Pensionen i dette Tilfælde, saa kunde Eksperterne jo filosofere videre.

Pensionen fastsattes til 900 Kr.

5. (J. Nr. 764—1934). Ansøgning fra Student Knud Hornsleth om Studielaan.

Fra Skoleudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget kan anbefale, at der ydes Andrageren et Studielaan paa 1500 Kr. fordelt paa 3 Aar med 50 Kr. maanedlig i 10 Maaneder aarligt, dog under Forudsætning af, at Understøttelsen ydes som forpligtende Laan, idet der affattes et Laanebevis«.

I. C. S ø r e n s e n udtalte, at den konservative Gruppe vilde stemme imod Forslaget, da man ikke mente, den paagældende havde tilstrækkelig stor Studentereksamen og kun Karakteren godt til Filosofikum, saa det kvalifikationsmæssige var næppe til Stede.

V a l d. P e d e r s e n hævdede, at den paagældende var særdeles kvalificeret til Hjælp, idet han havde bestaaet Kantussen med Karakteren 15 og havde udmærkede Anbefalinger fra sine Lærere. Tidligere havde man ydet det som en Slags Æreslaan, men det var meget lidt, der var betalt tilbage til Trods for, at mange nok kunde gøre det, derfor foreslog man nu, at det blev et udtrykkelig rentefrit Laan med Pligt til Tilbagebetaling.

U n m a c k L a r s e n forstod slet ikke den konservative Gruppeformands Standpunkt. I tidligere Tilfælde havde man som Regel kun haft Studentereksamen at gaa efter, og det var altid tvivlsomt, hvor meget den betød, men her havde Manden taget en senere Eksamen i sit Fag, og

saa burde dog hans Kvalifikationer bedømmes efter denne. Naar han tillige havde usædvanlig gode anbefalinger, syntes de Konservatives Standpunkt at savne rent saglige Motiver.

Holger Eriksen spurgte, om Filosofikum betød andet, end at man opretholder Løn til en Professor i Faget.

I. C. Sørensen meddelte, at Spørgsmaalet om Formen for saadanne Laan ikke var særlig debatteret i Talerens Gruppe, men personlig var Taleren Tilhænger af, at der bliver virkelige Laan mod Bevis. For at yde et saadant Laan skulde der være en vis Trang til Stede, og hvorvidt en Mand med en Indtægt paa 4000 Kr. havde Raad til at lade sin Søn studere, kunde man jo se forskelligt paa. Men det afgørende her var, at vedkommendes Karakterer ved Studentereksamen og Filosofikum var for smaa til at kvalificere ham til et Laan.

J. R. Fanger mente i Modsætning hertil, at det ikke var Kommunens Sag at udlåne Penge mod Laanebevis. Kommunen havde før ydet Æreslaan til enkelte med meget fine Eksaminer, og der burde ikke ske Ændringer i dette Forhold.

Vald. Petersen mente, at denne Form i Længden var uholdbar, for de betalte ikke Laanene tilbage, selv om de nok kunde. Taleren vilde anbefale, at den paagældende faar dette Laan som foreslaaet.

Borgmesteren erindrede om, at da man begyndte at yde disse Laan, var der kun Tale om Folk med Udmærkelse eller tæt derved. Man havde senere firet lidt, og naar der i det foreliggende Tilfælde var særlig gode anbefalinger, kunde man vel slutte sig til Indstillingen.

Indstillingen vedtoges,

6. (J. Nr. 15²⁴—1934). Ansøgning fra Chauffør Johs. Petersen om dansk Indfødsret.

Anbefalede.

7. (J. Nr. 663—1934). Ansøgning fra Murersvendenes Stiftelse og Enkekasse om Fritagelse for Skat til Kommunen.

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Udvalget kan ikke anbefale Andragendet, idet man ikke skønner, at Stiftelsens Virksomhed for Tiden er af en saadan almen velgørende Karakter, at den i Henhold til Lov af ¹⁰/₄ 1922, § 2, Nr. 5 berettiger til Fritagelse for Skat til Kommunen.«

B o r g m e s t e r e n anbefalede Indstillingen. De havde faaet en stor Fordel ved at faa en billig Grund, og hvis det senere blev en virkelig Stiftelse, kunde Forholdet maaske ændres.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 739—1934). Ansøgning fra Weber & Sørensen om Tilladelse til at udgive Aarhus Skattebog for 1935—36.

Bevilgedes.

9. (J. Nr. 18—1934). Andragender om Fritagelse for Hundeafgift.

Udvalget kan anbefale Andragender fra følgende:

Fru Karen Pedersen, Nørreallé 28.

Fru Hilma Rasmussen, Bülowsgade 47.

M. Chr. Lærnsen, Munkegade 38.

Rosa M. Rasmussen, Møllestien 47.

Søren Andersen, Laurviksgade 10.

Fru Marie J. Laursen, Fiskergade 86.

N. C. Sørensen, Fuglesangsallé 11.

Fru W. M. E. Willemoes, Thunøgade 53.

Fru Marie Jørgensen, Haveforen. »Ares«.

J. Møller Hansen, Haveforen. »Udsigten«.

Klejnsmed H. E. Mikkelsen, Sjællandsgade 15.
 Chr. Echard Hansen, Skovvangsvej 19.
 Nielsine K. J. Jensen, Møllestien 53.
 Poul Peter Svendsen, Ny Munkegade 68.
 Frk. Anna Møller, Guldsmedgade 8.
 Oskar E. T. Christensen, Tromsøgade 6.
 Jørgen Eskildsen, Heibergsgade 16.
 Enke Margr. Christensen, Dannebrogsgade 7.
 Fru E. M. Kronvold, Dannebrogsgade 19.
 Enke Jacobine Rasmussen, Falstersgade 50.
 Niels Rasmussen, Sjællandsgade 12.
 Enke C. M. Hougaard, Havevænget 52.
 Søren M. Sørensen, Steinmannsgade 9.

Ikke anbefalede Andragender:

Fru Johanne Jensen, Frue Kirkerist 10.
 Fhv. Fiskehandler S. M. Jensen, Trøjborgvej.
 Arbm. Peter Petersen, Havef. »Norden«.
 Karusselejer L. V. Poulsen, Vesterengvej 43.
 Arbm. Max C. Rasmussen, Graven 21.
 Arbm. O. Gotfred Jensen, Ole Rømersgade 74.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 442—1934). Indstilling fra Sygehasudvalget om, at Besættelsen af Stillingen som Kvartermester foreløbig stilles i Bero.

Borgmesteren henviste til den foreliggende Skrivelse fra Udvalget og henstillede at tiltræde denne, saaledes at Sagen kunde blive nærmere undersøgt.

K. M o n s t e n indrømmede, at Udvalget vist havde været uheldigt ved denne Ansættelse, og det var sikkert ikke den rigtige Mand til Stillingen. Han havde imidlertid faaet mundtlig Meddelelse om, at han var antaget; i Henhold til dette krævede han 3 Maaneders Løn, eventuelt gennem Sagsanlæg, og hvorledes dette vilde gaa, kunde man jo ikke vide.

I. C. Sørensen mente, at Manden sikkert var antaget under falske Forudsætninger, og det kunde vel oplyses fra de Steder, hvor han før havde været ansat. Men i alle Tilfælde burde han ikke ansættes, og Talerens Gruppe foreslog, at Pladsen straks opslaas ledig.

Holger Eriksen var enig med Landsrets-sagføreren i, at Pladsen bør opslaas ledig, men der skete jo intet ved at vente en Uge og indhente nærmere Oplysninger. Ingen kunde sikkert tænke sig at beholde Manden; det hele var en haabløs Misforstaaelse.

J. R. Fanger spurgte, om det ikke var mest korrekt, at man straks vedtager at ophæve den skete Ansættelse.

Borgmesteren vilde hellere vente i 8 Dage, til man havde faaet disse Oplysninger. Fordi han ringer til Moustén og faar at vide, at han er ansat, var det næppe juridisk bindende, saa længe han ikke havde faaet Meddelelse fra Byraadet.

I. C. Sørensen vilde dog henstille, at man ikke under nogen Form gaar paa Forlig med Manden, for efter alt hvad man hørte om den Mand, var Grundlaget for hans Ansættelse helt forkert.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 12⁴⁷—1934). Indstilling fra Socialudvalget om Bevilgning af Understøttelse til Aldersrentenydere i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40. 5 Stk.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 12⁴⁸⁻⁵²—1934). Indstillinger angaaende Tildeling af ekstraordinær Aldersrente.

Indstillingerne vedtoges.

13. (J. Nr. 782—1934). Ansøgning fra Henning Buch Madsen om Autorisation som Elektroinstallatør.

Anbefalet af Brolægningsudvalget.

Bevilgedes.